

24.10.2012

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 1025/2011, adresată de Thorsten Kehrmann, de cetățenie germană, privind inegalitatea de tratament a homosexualilor din Germania

1. Rezumatul petiției

Petiționarul este homosexual și are intenția de a încheia un parteneriat înregistrat cu partenerul său. Petiționarul susține că, în ciuda numeroaselor hotărâri judecătorești, guvernul german se opune echivalării parteneriatului înregistrat cu căsătoria tradițională. Petiționarul susține că în cadrul ambelor forme de conviețuire partenerii își asumă aceleași obligații reciproce și că ambele ar trebui să fie egale în fața legii. Petiționarul susține că în Germania nu se aplică acest principiu, în special în ceea ce privește dreptul adopțiilor și dreptul fiscal. Petiționarul susține că guvernul german îi discriminează pe homosexualii și încalcă legislația UE. El face trimitere la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-147/08.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 6 ianuarie 2012. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 20 aprilie 2012

Comisia cunoaște faptul că mai multe state membre, de exemplu Germania, prevăd în ordinea lor juridică națională dispoziții privind parteneriatele înregistrate. În unele dintre aceste state, această instituție este accesibilă exclusiv cuplurilor de același sex, în timp ce în alte state, atât cuplurile de același sex, cât și cele de sex opus pot să încheie un parteneriat înregistrat.

În prezent, la nivelul UE nu există legislație nici în materie de parteneriate înregistrate sau căsătorii, nici cu privire la recunoașterea acestora. Definiția și conținutul parteneriatelor înregistrate și ale căsătoriilor țin de competența exclusivă a statelor membre.

Regulamentul privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia parteneriatelor înregistrate¹, aflat în prezent în fază de negociere, nu reglementează nici recunoașterea parteneriatelor înregistrate, nici chestiunile legate de dreptul fiscal sau de adopții. Conceptul de „parteneriat înregistrat” este definit la articolul 2 litera (b), dar numai în sensul regulamentului. Conținutul real al conceptului este definit în legislațiile naționale ale statelor membre.

Petiționarul face referire la hotărârea Curții de Justiție în cauza J. Römer (C-147/08) referitoare la solicitarea unui cetățean german, aflat într-un parteneriat înregistrat cu o persoană de același sex, de a beneficia de aceeași formulă de calculare a pensiei la care au dreptul salariații căsătoriți. Această cauză vizează principiul nediscriminării în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă², în special privind nediscriminarea pe motiv de orientare sexuală și dreptul la o pensie pentru limită de vârstă suplimentară pe care o va încasa partenerul înregistrat. Curtea a făcut referire la o hotărâre anterioară, care trata chestiuni similare³ și a subliniat faptul că, pentru a putea beneficia de aceleași drepturi de pensie ca în cazul cuplurilor căsătorite, partenerul trebuie să se afle într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a persoanei căsătorite. Prin urmare, este de datoria instanței naționale să aprecieze gradul de comparabilitate, concentrându-se asupra drepturilor și obligațiilor respective ale soților și ale persoanelor implicate într-un parteneriat înregistrat.

Potriviți curții de apel care s-a pronunțat în cauza Römer, Germania a creat un regim distinct pentru persoanele de același sex („parteneriatul înregistrat”), iar acest regim a devenit, treptat, echivalent cu cel aplicabil căsătoriei.

Concluzie

În prezent, nu există o legislație a UE în materie de parteneriate înregistrate. Prin urmare, numai statele membre pot decide cu privire la includerea, în ordinea lor juridică, a unor dispoziții privind parteneriatele înregistrate și/sau alte uniuni civile, inclusiv în cazul cuplurilor formate din persoane de același sex.

Ar trebui remarcat faptul că petiționarul face trimitere la o cauză a Curții de Justiție care se referă la drepturi de pensie pentru limită de vârstă, nu la drepturi acordate în baza legislației fiscale sau a legii adopției.

Având în vedere informațiile furnizate de petiționar și raționamentul expus mai sus, Comisia nu poate, pentru moment, să ofere un răspuns mai detaliat. Cu toate acestea, în eventualitatea în care petiționarul poate furniza Comisiei pentru petiții detalii suplimentare, Comisia ar putea examina mai departe acest caz.

4. Răspunsul Comisiei (REV), primit la 24 octombrie 2012

În cea mai recentă scrisoare adresată Comisiei, petiționarul aduce în discuție o hotărâre din

¹ COM(2011) 127 final.

² Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

³ Cauza C-267/06 Maruko, Rec., 2008, p. I-1757.

18 iulie 2012 a Curții Constituționale Federale din Germania. Prin această hotărâre, Curtea a considerat că aplicarea unui tratament diferit în cazul căsătoriilor și al parteneriatelor înregistrate, din punctul de vedere al legii referitoare la impozitul pe transferuri imobiliare, încalcă Constituția Germaniei, întrucât discriminează parteneriatele înregistrate pe motivul orientării sexuale.

Totuși, aceste informații noi nu modifică poziția Comisiei.

În ceea ce privește presupusa încălcare a articolului 21 alineatul (1) (nediscriminarea) din Carta drepturilor fundamentale a UE, Comisia ar dori să evidențieze faptul că, în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) din Cartă, dispozițiile acesteia se adresează instituțiilor și organismelor Uniunii, precum și statelor membre numai atunci când acestea pun în aplicare dreptul Uniunii. Prin urmare, Comisia poate acționa doar dacă apare o problemă legată de dreptul Uniunii, atunci când un stat membru pune în aplicare acest drept.

Totodată, după cum se menționează în comunicarea inițială a Comisiei, în dreptul Uniunii nu există dispoziții privind parteneriatele înregistrate sau impozitul pe transferurile imobiliare între parteneri.

În această privință, revine exclusiv statelor membre sarcina de a se asigura că sunt respectate obligațiile privind drepturile fundamentale, astfel cum rezultă din acordurile internaționale și din legislația lor internă.

Prin urmare, Comisia nu poate întreprinde acțiuni la nivelul UE în ceea ce privește problemele ridicate de petiționar.